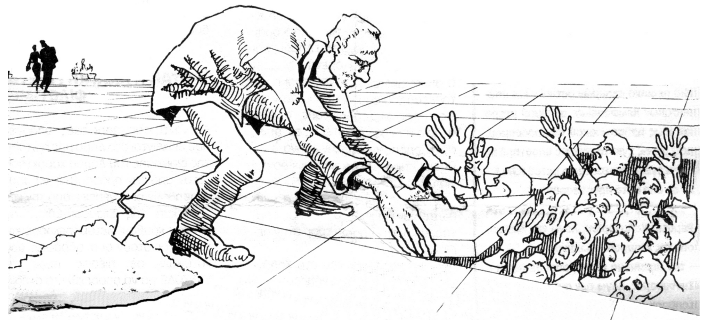

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ!

Υπογράφηκε το «Μνημόνιο Συναντίληψης» μεταξύ του ΤΑΙΠΕΔ και της Lamda Development σε σχέση με τον χώρο του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού. Το μνημόνιο αυτό αποτελεί ένα ακόμα βήμα που υλοποιεί η κυβέρνηση προς την ιδιωτικοποίηση του Χώρου, στο πλαίσιο της υλοποίησης του 3^{ου} σφαγιαστικού μνημονίου, που υπέγραψε με την ΕΕ. Η ιδιωτικοποίηση αυτή αποτελεί τμήμα της συνολικής παραχώρησης της δημόσιας περιουσίας και των ελεύθερων και αδόμητων χώρων και των φυσικών πόρων στο κατασκευαστικό, εφοπλιστικό και τραπεζικό κεφάλαιο κλέβοντάς τα από τον ελληνικό λαό. Αποτελεί τμήμα μίας επίθεσης που με μοχλό το δημόσιο χρέος, τις δόσεις, τα προαπαιτούμενα και τους εκβιασμούς υποθηκεύει τα πάντα (από τα αεροδρόμια και τα λιμάνια μέχρι την ενέργεια, τους φυσικούς πόρους και τις παραλίες) στο περίφημο υπερταμείο αξιοποίησης που για έναν αιώνα θα τα διαχειρίζεται προς όφελος των «επενδυτών» και αντίθετα από τις ανάγκες των κατοίκων, της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού και των εργαζομένων.

Τσιμέντο να γίνει;

Με βάση το master plan της ελληνικό Α.Ε. γνωρίζουμε ήδη τους σχεδιασμούς για την δημιουργία καζίνο, αποκλεισμό του παραλιακού μετώπου με μαρίνες και ιδιωτικές παραλίες, δημιουργία πολυκαταστημάτων τύπου mall, συνεδριακών κέντρων, ξενοδοχείων και πολυτελών εστιατορίων. Γνωρίζουμε για την δημιουργία μία ιδιωτικής εσωστρεφούς πόλης, που θα απολαμβάνει το όποιο πράσινο του χώρου για τον εαυτό της, αφού από τα σχέδια φαίνεται ο ουσιαστικός αποκλεισμός του λαού από το σύνολο του χώρου αν δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να τον επισκέπτεται ως πελάτης των πολυκαταστημάτων και των υπηρεσιών διασκέδασης.

Το μέλλον του πρώην αεροδρομίου δεν ήταν ποτέ ένα τοπικό ζήτημα. Αποτελούσε πάντα ένα βασικό κρίκο τους σχεδίου δόμησης και λειτουργίας της πόλης της Αθήνας αποτελούσε βασικό κόμβο που συμπύκνωνε τους αστικούς σχεδιασμούς για το μέλλον της Αθήνας, Από την εποχή του εκσυγχρονισμού του Σημίτη, τους φιλόδοξους σχεδιασμούς του Σουφλιά μέχρι τα μνημονιακά χρόνια των άνευ όρων παραχώρησης, ο χώρος «φιλέτο» του Ελληνικού ήταν και παραμένει η κρίσιμη παράμετρος για το πως θα αποτυπωθεί στην ευρύτερη περιοχή των νοτίων και χωροταξικά ο νέος συσχετισμός των κυρίαρχων σχέσεων εξουσίας και κυριαρχίας σε όλα τα επίπεδα .

Οι συνέπειες για τον λαό της περιοχής θα είναι δραματικές. Η δημιουργία καζίνο λειτουργεί διαλυτικά και εκμαυλιστικά για μια ολόκληρη κοινωνία αποτυπώνοντας με την λειτουργία του τις πιο αγοραίες και εμπορευματικές λογικές της καπιταλιστικής κοινωνίας, του

τζόγου, της αρπαχτής και της απαξίωσης της ζωντανής εργασίας. Οι συνθήκες κοινωνικής ερήμωσης του Λουτρακίου, με την χρόνια λειτουργία του καζίνο εκεί, αποδεικνύουν την κοινωνικές συνέπειες της.

Η συγκεντροποίηση δραστηριοτήτων και υπηρεσιών θα απονεκρώσει τις τοπικές οικονομίες δίνοντας την χαριστική βολή για εκατοντάδες μικρές επιχειρήσεις που είδη οριακά λειτουργούν στους όμορους δήμους. Είναι γνωστό ότι αυτές οι συγκεντρώσεις υπηρεσιών τουρισμού και διασκέδασης είναι τα σύγχρονα κάτεργα που δοκιμάζονται οι πιο επιθετικές μορφές «απασχόλησης» (mini jobs, voucher, μερικής και εκ περιτροπής απασχόληση κ.ο.κ). Είναι σίγουρο ότι οι θέσεις εργασίας που θα δημιουργηθούν δεν θα μπορέσουν να αντισταθμίσουν τις θέσεις εργασίας που θα καθούν όπως έχει αποδειχθεί από τις περιοχές του Αγίου Δημητρίου και του Αμαρουσίου.

Θέλει μεγάλο θράσος, από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ που συνεχίζει σε αγαστή συνεργασία με τους δανειστές τις μνημονιακές πολιτικές που έχουν οδηγήσει την ανεργία σε απίστευτα ποσοστά, που έχουν διαλύσει κάθε έννοια εργασιακού

δικαιώματος, που καταστρέφουν τον παραγωγικό ιστό της χώρας, που επιβάλουν εξοντωτική φοροληστεία της λαϊκής οικογένειας και που ισοπέδωσαν την αγοραστική δύναμη του κόσμου της εργασίας, να μας υπόσχονται ακόμα μία φορά ένα ξαναζεσταμένο success story της «δίκαιης και βιώσιμης» ανάπτυξης με ταξικό πρόσημο...

Οι τοπικές δημοτικές αρχές θα μας βρουν απέναντί τους

Αποδέχονται όλη την ουσία της επένδυσης παζαρεύοντας μόνο ανταποδοτικά οφέλη. Ταυτόχρονα εκμεταλλεύονται την προσφυγική κρίση, ποτίζουν την τοπική κοινωνία με ρατσιστικό δηλητήριο, προωθώντας τον εκδιωγμό των προσφύγων από το χώρο για να εξυπηρετηθούν τα σχέδια του Λάτση. Για τους πρόσφυγες απαιτούμε ανοιχτές πόλεις. Δηλαδή αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης και σίτισης - στέγασης, πρόσβαση στην δημόσια υγεία και παιδεία, χαρτιά για να μπορέσουν να δουλέψουν ή να πάνε στον τόπο προορισμού τους. Απαιτούμε να ανοίξουν χώροι των Δήμων κατάλληλα εξοπλισμένοι και με προσλήψεις εργαζομένων που θα εξασφαλίζουν τη σίτιση. Ανοιχτά νοσοκομεία με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για όλους τους πρόσφυγες και τους ανασφάλιστους. Ανοιχτά σχολεία για τα προσφυγόπουλα. Κανένα παιδί και για κανένα λόγο δεν μπορεί να αποκλείεται από την εκπαιδευτική διαδικασία. Ήδη με πρωτοβουλίες σωματείων εκαιδευτικών αυτή η διαδικασία έχει προχωρήσει στις γειτονιές του κέντρου της Αθήνας. Απαιτούμε να σταματήσουν οι προσπάθειες μετακίνησής τους ενάντια στην θέλησή τους. Μέχρι να εξασφαλιστούν αυτές οι συνθήκες για όλους, καμία σκέψη για μετεγκατάστασή τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης όπως η Μαλακάσα. Καμία σκέψη για βίαιες εκκενώσεις σαν τις σκηνές που είδαμε όλοι στην Ειδομένη. Οι πρόσφυγες είναι αδέρφια μας. Εχθρός μας είναι ο πόλεμος, οι αντιμεταναστευτικές κατασταλτικές πολιτικές της Ε.Ε. και η κυβέρνηση που συστρατεύεται πλήρως σε αυτές τις πολιτικές και αυτούς τους σχεδιασμούς.

Να ακυρώσουμε τους σχεδιασμούς τους

Τα σχέδια όμως για το πρώην αεροδρόμιο δεν έρχονται μόνα τους. Η ολοκλήρωση της περιφερειακής Υμηττού και οι νέοι αυτοκινητόδρομοι, που θα αποτελειώσουν τον Υμηττό θα παρουσιαστούν ως αναγκαιότητα. Το ίδιο και το κέντρο υπερψυχής τάσης που θα πρέπει να τροφοδοτεί την νέα πόλη και όλες αυτές τις εγκαταστάσεις. Ο αποκλεισμός του παραλιακού μετώπου σε συνδυασμό με την πώληση του «Αστέρα Βουλιαγμένης» και των «Αστεριών της Γλυφάδας» δημιουργεί συνθήκες αποκλεισμού για την πρόσβαση στην θάλασσα των κατοίκων, που όλο και περισσότεροι δεν έχουν την δυνατότητα ούτε για ολιγοήμερες διακοπές. Η ποιότητα ζωής των κατοίκων της όπως και το περιβάλλον της νότιας Αθήνας συνολικά θα υποβαθμισθεί δραματικά.

Το πιο σημαντικό είναι όμως ότι θα χαθεί και μία μεγάλη ευκαιρία. Η πυκνοκατοικημένη και δομημένη Αθήνα ασφυκτιά από το τσιμέντο. Οι συνεχόμενες πυρκαγιές των βουνών της και η συνεχόμενη καταστροφή του περιβάλλοντος την έχουν κάνει μία αβίωτη πόλη. Η δημιουργία ενός μεγάλου πάρκου υψηλού πρασίνου θα της έδινε μία μεγάλη ανάσα, έναν πνεύμονα, που θα μπορούσε να αλλάξει το μικροκλίμα όλης της νότιας Αθήνας. Είναι αναγκαίο για την Αθήνα ένα πάρκο ανοιχτό για τον λαό της με πολιτιστικές και αθλητικές εγκαταστάσεις και δραστηριότητες. Με ελεύθερη πρόσβαση στη παραλία. Χωρίς εμπορευματικές και επιχειρηματικές χρήσεις, χωρίς οικοπεδοποίηση. Ένα ελεύθερο πάρκο που μαζί με την προστασία του Υμηττού θα μπορούσε να αποτελέσει μία ασπίδα πρασίνου, πολιτισμού και αθλητισμού απέναντι στην ισοπέδωση και πλήρη εμπορευματοποίηση της ζωής μας.

Να πάμε κόντρα στο συμβιβασμό

Για όλους αυτούς τους λόγους πρέπει σήμερα αποφασιστικά να αναμετρηθούμε με τις διαχειριστικές λογικές που μόνο ζημιά έχουν προκαλέσει στο κίνημα και στην οικοδόμηση αντιστάσεων. Το πλήρες αδιέξοδο τους αποτυπώθηκε όταν μέλη και φορείς αυτών των λογικών στελέχωσαν την κυβερνητική ομάδα διαπραγμάτευσης στα παζάρια με τον επενδυτή. Η στελέχωση δημοσίων οργανισμών και η κατάληψη θέσεων στην κρατική μηχανή, που συνεχίζει με ακόμα μεγαλύτερη ένταση την υλοποίηση των αντιλαϊκών πολιτικών, από φορείς αυτής της λογικής πρέπει να τροφοδοτήσει με συμπεράσματα τον κόσμο του κινήματος. Το βασικό συμπέρασμα είναι πως αν δε συγκρουστείς και μπεις σε παζάρια αντιτίμων, οδηγείσαι από τον ένα συμβιβασμό στον άλλο. Μέσα στη μακρόχρονη πορεία των αγώνων του κόσμου στα νότια προάστια ενάντια στην ιδιωτικοποίηση υπάρχουν κομμάτια που αυτή την κρίσιμη στιγμή διαλέγουν την πλευρά της κυβέρνησης. Για όλους όσους επιλέγουν να μείνουν στο δρόμο του αγώνα, είναι απαραίτητη η σύγκρουση με αυτές τις λογικές και η οικοδόμηση ενός κινήματος ανατροπής των αποφάσεων των από πάνω. Ένα πλατύ μέτωπο αγώνα με το λαό και τους εργαζόμενους, με τους κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς που κινούνται σε αυτή την κατεύθυνση, όπως η «Συνέλευση Δράσεων για το Ελληνικό» αλλά και άλλοι.

Οι ζωές και οι ανάγκες μας δεν έχουν αντίτιμο ούτε χωράνε στα ψίχουλα των ανταποδοτικών οφελών. Για αυτό πρέπει να γίνει ένα προσκλητήριο προς όλες τις μαχόμενες δυνάμεις να διαλέξουν στρατόπεδο. Ή θα είναι με τον λαό και τις ανάγκες του ή θα είναι με τους επενδυτές και την «αξιοποίηση» τροφοδοτώντας αυτές τις λογικές με τα ιδεολογήματα της «δίκαιης και βιώσιμης» ανάπτυξης, της ανταποδοτικότητας και της ήπιας επιχειρηματικότητας. Σήμερα που η μάχη του αεροδρομίου μπαίνει στην πιο κρίσιμη και τελική καμπή της δεν χωρούν μισόλογα.

Τα σχέδια για το αεροδρόμιο δεν παίρνουν διορθώσεις. Απορρέουν από την ευρωπαϊκή περιφεριακή και χωροταξική πολιτική και την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Απορρέουν από τις ανάγκες του κατασκευαστικού, χρηματοπιστωτικού και εφοπλιστικού κεφαλαίου, που αφού κατέστρεψαν έρχονται τώρα πάνω στα κοινωνικά ερείπια και με τα δικά μας λεφτά να ξαναεπενδύσουν για να ξαναθησαυρίσουν.

Να οικοδομήσουμε ένα κίνημα ανατροπής

Γιατί για εμάς υπάρχει άλλος δρόμος με διαγραφή του χρέους και παύση πληρωμών, με έξοδο από την Ε.Ε. και το Ευρώ, με εργατικό έλεγχο και με τον λαό και τις δυνάμεις της εργασίας να είναι αφέντες στον τόπο τους.

Πρέπει με καθαρό τρόπο άμεσα το κίνημα αντίστασης να συμπυκνώσει κρίσιμα αιτήματα συστράτευσης όλου του κόσμου που αντιστέκεται.

1. Να μην περάσει η συμφωνία κυβέρνησης - ΤΑΙΠΕΔ - Lamda Development. Καμία συνδιαλλαγή κανένα παζάρι με τον επενδυτή, καμία ομάδα διαπραγμάτευσης. Να ακυρωθεί η συμφωνία, να μην τολμήσουν να την φέρουν για επικύρωση στην Βουλή.
2. Να ανοίξει ο χώρος άμεσα στο λαό, ως ελεύθερος δημόσιος χώρος υψηλού πρασίνου, χωρίς καμία επιχειρηματική δράση και οικοπεδοποίηση.
3. Η μάχη για το αεροδρόμιο να συνδεθεί με τη συνολικότερη μάχη του λαού μας απέναντι στα μνημόνια τις αντιλαϊκές πολιτικές της Ε.Ε., του Δ.Ν.Τ. και της κυβέρνησης .
4. Καμία μετακίνηση των προσφύγων παρά την θέλησή τους. Πλήρη δικαιώματα και πρόσβαση σε παιδεία, υγεία, σίτιση, στέγαση. Χαρτιά για δουλειά και ελεύθερη μετακίνηση.
5. Αυτή η μάχη να βασιστεί στην οργάνωση του λαού και του κινήματος. Με διαδικασίες κοινωνικής οργάνωσης με έναν κόσμο της γειτονιάς που να υλοποιεί, να αποφασίζει και πάνω απ' όλα να πάρει την οργάνωση του αγώνα στα χέρια του.

Ο χώρος του πρώην αεροδρομίου ανήκει στον Λαό

